

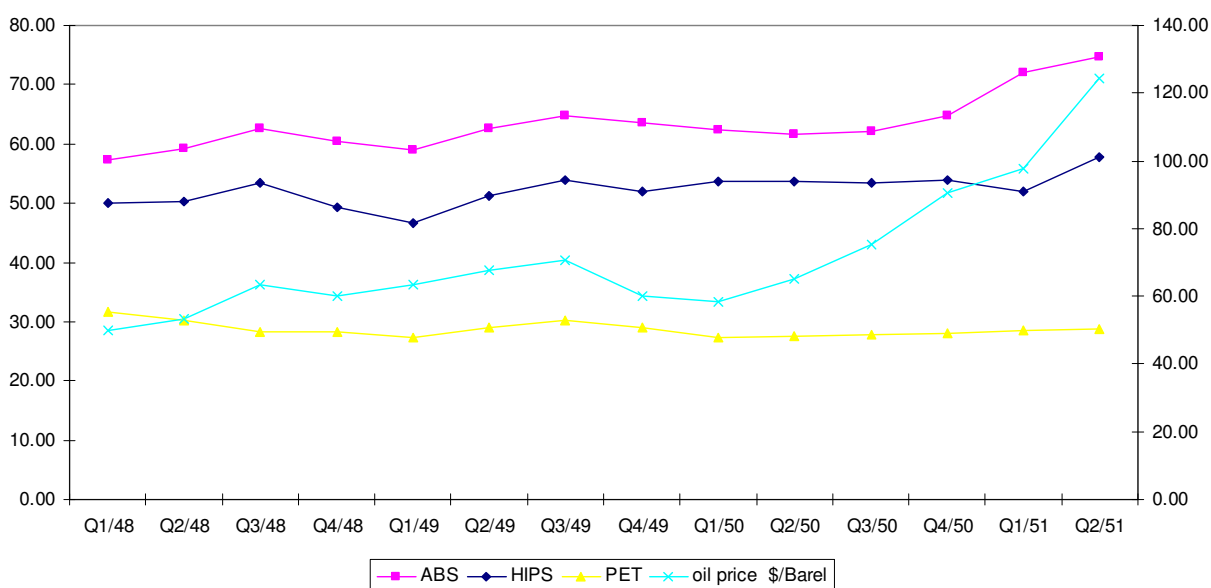
1. ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1.1 ความเสี่ยงทางด้านราคาวัตถุดิบ

วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตของกลุ่มบริษัท แบ่งได้เป็น 3 ประเภทหลักตามลักษณะธุรกิจได้แก่ เม็ดพลาสติกและแผ่นฟิล์มพลาสติก สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนพลาสติก ฉลากพิมพ์พลาสติก (Sticker) สำหรับธุรกิจผลิตฉลากสินค้า และอลูมิเนียมสำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยบริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบทั้ง 3 ประเภท ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2551 เท่ากับ 68 ล้านบาท 43 ล้านบาท และ 59 ล้านบาทตามลำดับ ซึ่งการสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 40 ร้อยละ 25 และร้อยละ 35 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม และวัตถุดิบดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 55 ร้อยละ 55-60 และร้อยละ 29-39 ของต้นทุนการผลิตในแต่ละประเภทธุรกิจตามลำดับ

จากการที่ เม็ดพลาสติก แผ่นพลาสติก และ ฉลากพิมพ์พลาสติก ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตชิ้นส่วนพลาสติก และผลิตฉลากสินค้าเป็นผลพลอยได้จากการกลั่นน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ทำให้ราคาวัตถุดิบดังกล่าวจะแปรผันตามภาวะราคาน้ำมันและราคาก๊าซธรรมชาติในตลาดโลก ซึ่งในกรณีที่ราคาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติมีการปรับตัว วัตถุดิบทั้ง 3 ประเภทดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะมีการปรับตัวในทิศทางเดียวกับน้ำมันและก๊าซธรรมชาติแต่มีความผันผวนน้อยกว่า ดังจะเห็นได้จากกราฟแสดงราคาเม็ดพลาสติก และน้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติระหว่างปี 2548 – ไตรมาส 2 ปี 2551 โดยราคาเม็ดพลาสติก ABS และ HIPS มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณร้อยละ 12 ต่อปี ในขณะที่ราคาน้ำมันมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 35 ต่อปี ในช่วงเวลาเดียวกัน

สำหรับอลูมิเนียม ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นั้น ราคาจะมีการปรับตัวขึ้นลงตามอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) ของผู้ผลิตและผู้ใช้อลูมิเนียมทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มในการปรับราคาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การปรับตัวของราคาวัตถุดิบนั้นจะส่งผลกระทบต่อกำไรขั้นต้นของบริษัท

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารของกลุ่มบริษัทเชื่อว่ากลุ่มบริษัทจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบไม่มากนัก ทั้งนี้ เนื่องจากลักษณะการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่เป็นในลักษณะการผลิตตามคำสั่งซื้อ โดยที่ลูกค้าจะเป็นผู้กำหนด ประเภท มาตรฐาน คุณภาพ ของวัตถุดิบ และอาจรวมถึงผู้ขายวัตถุดิบมาให้ ทำให้ลูกค้าโดยส่วนใหญ่มีการติดตามราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิด และมีความเข้าใจในสภาวะการเปลี่ยนแปลงของราคา ดังนั้นกลุ่มบริษัทจะสามารถ

เจรจาขอปรับราคาจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้นได้ในกรณีที่ราคาวัตถุดิบมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยในอดีตที่ผ่านมาเมื่อราคาวัตถุดิบมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น กลุ่มบริษัทจะเริ่มแจ้งข้อมูลให้คู่ค้ารับทราบ และเมื่อราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 3-5 และมีแนวโน้มที่จะปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กลุ่มบริษัทจะทำการเจรจาตกลงกับลูกค้าเพื่อปรับราคาจำหน่ายสินค้า โดยในอดีตที่ผ่านมาบริษัทสามารถเจรจาปรับราคาจำหน่ายสินค้าจากลูกค้าได้ ดังจะเห็นได้จากกลุ่มบริษัทสามารถรักษาค่าไรขั้นต้นของธุรกิจผลิตชิ้นส่วนพลาสติก และธุรกิจผลิตฉลากสินค้าไว้ได้ในระดับประมาณร้อยละ 20-25 เมื่อเทียบกับรายได้จากการขายระหว่างปี 2548 – ไตรมาส 2 ปี 2551 ในทางกลับกันกลุ่มบริษัทอาจได้รับผลกระทบในกรณีที่ราคาวัตถุดิบมีการปรับตัวลดลงแต่ยังคงมีการสต็อกวัตถุดิบที่มีต้นทุนสูงไว้สำหรับการผลิต ซึ่งโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ลักษณะดังกล่าวมีไม่มากนัก เนื่องจากกลุ่มบริษัทมีนโยบายบริหารสินค้าคงคลังให้เหมาะสมกับการผลิต และคำสั่งซื้อของลูกค้า โดยมีการจัดเก็บวัตถุดิบสำหรับผลิตประมาณ 1 เดือน และได้กำหนดให้ผู้จัดการฝ่ายผลิตของแต่ละบริษัทมีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้กลุ่มบริษัทมีมาตรการป้องกันความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ ดังนี้

- ติดตามแนวโน้มราคาเม็ดพลาสติก แผ่นฟิล์มพลาสติก ฉลากพิมพ์พลาสติก และอลูมิเนียมจากผู้ขายภายในประเทศและต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอเพื่อวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบที่เหมาะสม หากราคามีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น กลุ่มบริษัทอาจพิจารณาสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าในปริมาณที่เพียงพอต่อการใช้ในการผลิตระยะหนึ่ง
- ให้ข้อมูลความเคลื่อนไหวด้านราคาวัตถุดิบแก่ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งนอกเหนือจากเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มบริษัทกับลูกค้าแล้ว ยังทำให้การขอปรับราคาสินค้าในกรณีที่ต้นทุนวัตถุดิบปรับตัวเพิ่มขึ้นนั้นสามารถดำเนินการได้โดยสะดวก
- สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบหลายราย ทั้งนี้เพื่อรับทราบข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในด้านราคาสินค้า และในการจัดซื้อวัตถุดิบจะทำการเปรียบเทียบราคาวัตถุดิบจากผู้ผลิตอย่างน้อย 2 แหล่งเสมอ

1.1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้ผลิตวัตถุดิบ

จากข้อมูลการสั่งซื้อวัตถุดิบในครึ่งปีแรกของปี 2551 กลุ่มบริษัทได้มีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตรายใดรายหนึ่งเกินกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่าการสั่งซื้อโดยรวมของกลุ่มบริษัท อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาแยกตามกลุ่มธุรกิจแล้วพบว่า

- ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนพลาสติก มีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิต 1 รายในสัดส่วนประมาณร้อยละ 30 ของมูลค่าการสั่งซื้อของธุรกิจผลิตชิ้นส่วนพลาสติก โดยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของมูลค่าการสั่งซื้อโดยรวม
- ธุรกิจผลิตฉลากสินค้ามีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิต 1 รายในสัดส่วนประมาณร้อยละ 32 ของมูลค่าการสั่งซื้อของธุรกิจผลิตฉลากสินค้า โดยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของมูลค่าการสั่งซื้อโดยรวม
- ธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ มีการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิต 1 ราย ในสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 ของมูลค่าการสั่งซื้อของธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ โดยคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 15 ของมูลค่าการสั่งซื้อโดยรวม

สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนพลาสติก ที่ผ่านมากลุ่มบริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบประเภทเม็ดพลาสติกและแผ่นฟิล์มพลาสติกส่วนใหญ่จากแหล่งผลิตภายในประเทศ โดยซื้อจากผู้ผลิตสัญชาติญี่ปุ่นที่มีโรงงานตั้งอยู่ในประเทศไทยและผู้ผลิตชาวไทย ซึ่งเม็ดพลาสติกแผ่นพลาสติกที่ผลิตจากโรงงานดังกล่าวมีคุณภาพดี และเป็นที่ยอมรับของลูกค้า โดยการได้มาของวัตถุดิบ ดังกล่าวจะเป็นในลักษณะกลุ่มบริษัทเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อตามคุณสมบัติที่ลูกค้ากำหนดทั้งหมด โดยลูกค้าจะกำหนด ประเภท มาตรฐาน คุณภาพ หรือผู้ขาย มาให้ อย่างไรก็ตาม สำหรับวัตถุดิบประเภทแผ่นฟิล์มพลาสติกประเภท A-PET และ PET-G ซึ่งใช้ในการผลิตชิ้นส่วนพลาสติกด้วยกระบวนการขึ้นรูป ผู้ประกอบการในประเทศที่ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเชื่อถือได้มีจำนวนประมาณ 3-4 ราย ทำให้กลุ่มบริษัทมียอดขายสั่งซื้อแผ่นฟิล์มพลาสติกดังกล่าวจากผู้ผลิตรายหนึ่งในสัดส่วนที่เกินกว่าร้อยละ 30 ของยอดขายสั่งซื้อวัตถุดิบรวม โดยผู้ผลิตรายนี้เป็นผู้ผลิตวัตถุดิบคุณภาพรายใหญ่ ซึ่งวัตถุดิบที่ซื้อจากผู้ผลิตรายนี้ มีคุณสมบัติที่ดีทำให้เกิดความสูญเสียทางการผลิตน้อย และตรงตามคุณสมบัติที่ลูกค้ากำหนด ดังนั้น กลุ่มบริษัทอาจมีความเสี่ยงในการพึ่งพิงผู้ผลิตรายดังกล่าว สำหรับมาตรการในการลดความเสี่ยง ณ ปัจจุบัน กลุ่มบริษัทได้มีการติดต่อกับผู้ผลิตอีกรายหนึ่งที่สามารถผลิตแผ่นฟิล์มพลาสติกที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งเมื่อนำมาขึ้นรูปจะให้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและคุณสมบัติตรงตามที่ลูกค้ากำหนดเช่นกัน

ในส่วนธุรกิจผลิตพลาสติกเส้นค้า บริษัทมีการสั่งซื้อพลาสติกฟิล์มพลาสติกซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักสำคัญที่ใช้ในการผลิตพลาสติกเส้นค้าส่วนใหญ่จากผู้ผลิตภายในประเทศทั้งหมด โดยมีการสั่งซื้อพลาสติกฟิล์มพลาสติกจากผู้ผลิตรายหนึ่งในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่าการสั่งซื้อในธุรกิจผลิตพลาสติกเส้นค้า ทั้งนี้ บริษัทดังกล่าวเป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายพลาสติกฟิล์มพลาสติกที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ และมีเนื้อวัสดุหลากหลายประเภท รวมทั้งมีการบริการที่ดีกว่าผู้ผลิตและจัดจำหน่ายรายอื่น ทั้งนี้ กลุ่มบริษัทมีได้มีนโยบายผูกขาดการซื้อกับผู้จัดจำหน่ายรายใดรายหนึ่ง แต่จะคำนึงถึงคุณภาพและราคาของวัตถุดิบเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องคุณภาพของพลาสติกฟิล์มพลาสติกซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดในการผลิตพลาสติกเส้นค้า ปัจจุบันบริษัทได้มีการติดต่อซื้อพลาสติกฟิล์มพลาสติกจากผู้ผลิตรายอื่นอีกประมาณ 4-5 ราย ที่สามารถผลิตพลาสติกฟิล์มพลาสติกที่มีคุณภาพที่ยอมรับได้ คาดว่าจะช่วยลดความเสี่ยงนี้ได้ในอนาคต

สำหรับธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นั้น กลุ่มบริษัทจัดซื้อวัตถุดิบจากผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ โดยมีการซื้ออูมิเนียมจากผู้ประกอบการรายหนึ่งในสัดส่วนที่สูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากต้องการได้รับส่วนลดจากการปริมาณการสั่งซื้อ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้ประกอบการที่ทำการจำหน่ายอูมิเนียมในประเทศมีเป็นจำนวนมาก และอูมิเนียมที่ใช้เป็นวัตถุดิบของกลุ่มบริษัทนั้น เป็นอูมิเนียมคุณลักษณะพื้นฐานทั่วไป กลุ่มบริษัทจึงเชื่อว่าจะไม่ได้รับผลกระทบหากผู้ประกอบการดังกล่าวไม่ทำการจำหน่ายวัตถุดิบให้กับกลุ่มบริษัท

1.1.3 ความเสี่ยงเกี่ยวกับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้ามีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงเพิ่มขึ้น ทั้งจากผู้ผลิตสัญชาติญี่ปุ่นและไต้หวันที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย และบริษัทคู่แข่งในประเทศจีนซึ่งมีข้อได้เปรียบในด้านต้นทุนด้านแรงงาน ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดปัจจุบันเป็นการแข่งขันทางด้านราคาเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออัตรากำไรเบื้องต้นของกลุ่มบริษัท รวมทั้งอัตราการเติบโตของยอดขาย

อย่างไรก็ตาม จากการที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของกลุ่มบริษัทเป็นผู้ผลิตสินค้าชั้นนำที่คำนึงถึงคุณภาพสินค้าเป็นสำคัญ โดยในการคัดเลือกผู้ผลิตวัตถุดิบแต่ละรายนั้น จะต้องผ่านกระบวนการสรรหา ตรวจสอบโรงงาน ทำการตรวจสอบกระบวนการผลิตและสินค้า ซึ่งต้องใช้เวลาและมีค่าใช้จ่ายดำเนินงานค่อนข้างสูง ด้วยคุณลักษณะดังกล่าว

ทำให้โดยทั่วไปแล้วลูกค้าของกลุ่มบริษัทมักจะทำธุรกิจอย่างต่อเนื่องกับผู้ผลิตที่ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ ดังนั้นผู้บริหารของกลุ่มบริษัทจึงเชื่อว่ากลุ่มบริษัทจะไม่ได้รับผลกระทบจากการแข่งขันในด้านราคามากนัก ทั้งนี้ กลุ่มบริษัทกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดโดยให้ความสำคัญในการควบคุมคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าให้เป็นไปตามที่ลูกค้าต้องการ ตลอดจนทำการส่งมอบสินค้าตามกำหนดเวลา เพื่อสร้างความพึงพอใจในสินค้าและบริการต่อลูกค้าและก่อให้เกิดการดำเนินธุรกิจร่วมกันอย่างต่อเนื่องในระยะยาว โดยลูกค้าส่วนใหญ่ของกลุ่มบริษัท จะมีการดำเนินธุรกิจร่วมกันมาเป็นระยะเวลาเกินกว่า 5 ปี และในอดีตที่ผ่านมาบริษัทไม่มีประวัติการร้องเรียนจากลูกค้าในเรื่องคุณภาพของสินค้าและบริการ

1.2 ความเสี่ยงด้านการบริหาร การจัดการ

1.2.1 ความเสี่ยงกรณีมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่มากกว่าร้อยละ 50

ปัจจุบันกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท คือ บริษัท วีไอวี อินเตอร์คอม จำกัด กลุ่มจีวีพรทิพย์ และกลุ่มอัคราพาณิชย์ และผู้บริหารของบริษัทอีก 3 ท่าน คือ นายเลอพงศ์ วงศ์ทวีพัฒน์ นายสาทิศ ตัตตวร และนายเศวต นราธิปกร โดยกลุ่มดังกล่าวถือหุ้นรวมกันคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 63.06 ของทุนชำระแล้วของบริษัท ซึ่งการถือครองหุ้นในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนชำระแล้วของบริษัท ทำให้กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่สามารถควบคุมมติส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้ทั้งหมด เว้นแต่เรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียงไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุนการขายหรือโอนกิจการของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่บุคคลอื่น เป็นต้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจจะไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบหรือถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่นำเสนอได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้มีการจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ 3 ท่าน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนกรรมการทั้งหมดของบริษัท โดยจะทำหน้าที่เป็นกรรมการอิสระ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและถ่วงดุลการทำงานของคณะกรรมการและผู้บริหารในระดับหนึ่ง อีกทั้ง คณะกรรมการมีนโยบายคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นเป็นหลัก ในการตัดสินใจกระทำการหรือละเว้นกระทำการใดๆ นอกจากนี้ หากบริษัทหรือบริษัทย่อยมีความจำเป็นในการทำรายการกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง บริษัทหรือบริษัทย่อยจะปฏิบัติตามขั้นตอนการอนุมัติการทำรายการระหว่างกันและหลักเกณฑ์ที่ประกาศไว้ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด โดยผู้บริหาร กรรมการ หรือ ผู้ถือหุ้นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรายการดังกล่าวจะไม่มีสิทธิในการออกเสียงในการพิจารณาเรื่องนั้นๆ

1.3 ความเสี่ยงในทางการเงิน

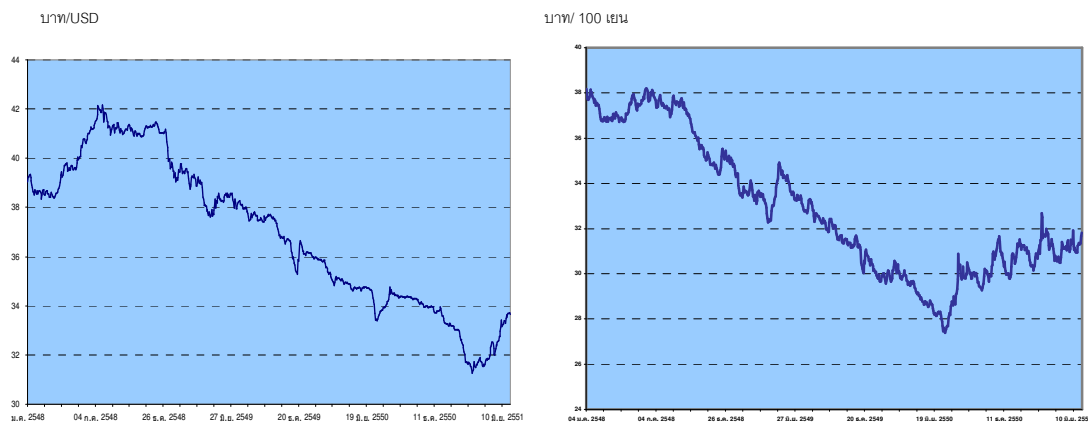
1.3.1 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

กลุ่มบริษัทมีการจำหน่ายสินค้าในส่วนของธุรกิจผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังต่างประเทศในสัดส่วนประมาณร้อยละ 13 ของรายได้รวมของกลุ่มบริษัท ในปี 2550 และครึ่งปีแรกของปี 2551 ทำให้บริษัทมีการรับรู้รายได้ในสกุลดอลลาร์สหรัฐ จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ผันผวน ซึ่งในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่บันทึกการขายการจำหน่ายสินค้า และวันรับชำระค่าสินค้ามีความแตกต่างกัน โดยในกรณีที่เงินบาทมีการแข็งค่าขึ้น อาจจะทำให้รายได้ของบริษัทที่แปลงค่ากลับมาเป็นเงินสกุลบาทมีมูลค่าลดลง ซึ่งอาจจะส่งผลให้บริษัทเกิดผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนได้

ในช่วงปี 2548 ถึง 2550 นั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และเงินบาทต่อเงินเยนมีแนวโน้มที่เงินบาทจะแข็งค่าขึ้น อย่างไรก็ตามในปี 2551 เงินบาทต่อดอลลาร์ และเงินบาทต่อเงินเยนมีแนวโน้มที่เงินบาทจะอ่อนค่าลง โดยอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเฉลี่ยในปี 2548 – 2550 และครึ่งปีแรกของปี 2551 เท่ากับ 40.38

บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ 38.03 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ 34.68 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และ 32.50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ ในขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อ 100 เยนเฉลี่ยในปี 2548 – 2550 และครึ่งปีแรกของปี 2551 เท่ากับ 36.84 บาทต่อ 100 เยน 32.85 บาทต่อ 100 เยน 29.59 บาทต่อ 100 เยน และ 31.10 บาทต่อ 100 เยน ตามลำดับ

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อย่างไรก็ตาม จากการที่กลุ่มบริษัทมีการสั่งซื้อวัตถุดิบบางส่วนจากต่างประเทศ โดยเมื่อเทียบมูลค่าแล้วคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5-7 ของยอดขายของกลุ่มบริษัทในระหว่างปี 2548 – ไตรมาส 2 ของปี 2550 จึงถือว่าบริษัทได้มีการป้องกันความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนโดยอิงหลัก Natural Hedge บางส่วนกล่าวคือการจัดธุรกรรมทั้งด้านซื้อและด้านขายเป็นเงินสกุลเหรียญสหรัฐและเยน ทำให้สามารถลดผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้บริษัทยังมีการป้องกันความเสี่ยงโดยการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) ไว้บางส่วน ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวน อย่างไรก็ตาม ณ สิ้นปี 2550 และสิ้นไตรมาส 2 ของปี 2551 กลุ่มบริษัทมีภาระหนี้สินที่ไม่ได้ป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ โดยเป็นเงินตราสกุลเยน ซึ่งเกิดขึ้นจากการซื้อเครื่องจักรเมื่อเทียบเป็นเงินสกุลบาทมีมูลค่าประมาณ 40 ล้านบาท และ 20 ล้านบาทตามลำดับ จากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทยพบว่าเงินสกุลเยนมีการแข็งค่าขึ้นจาก 29.9716 บาทต่อ 100 เยน เป็น 31.8262 บาทต่อ 100 เยน ทำให้กลุ่มบริษัทมีการขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากอัตราแลกเปลี่ยนที่แสดงไว้ในงบการเงิน ณ ไตรมาส 2 ปี 2551 เท่ากับ 1.93 ล้านบาท คิดเป็นประมาณร้อยละ 0.42 ของรายได้จากการขาย

1.4 ความเสี่ยงจากการเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิ

ตามที่ประชุมสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1 / 2551 เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2551 ได้มีมติออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิ ที่จะซื้อหุ้นสามัญครั้งที่ 1 ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมจำนวน ไม่เกิน 59,954,260 หน่วย รวมทั้งออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญครั้งที่ 1 ให้แก่กรรมการและ/หรือ พนักงานของบริษัทและบริษัทย่อยจำนวนไม่เกิน 10,000,000 หน่วย ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิดังต่อไปนี้

1.4.1 ความเสี่ยงจากการไม่ได้รับเงินเพิ่มทุนจากการไม่ใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญของผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิ

บริษัทมีความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับเงินเพิ่มทุนจากการไม่ใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญของผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิซึ่งอาจเกิดขึ้นในกรณีที่ราคาของหุ้นสามัญของบริษัท ต่ำกว่าราคาการใช้สิทธิ ณ วันที่ครบกำหนดให้มีการใช้สิทธิซื้อหุ้นของบริษัท ทำให้บริษัทจะไม่ได้รับเงินเพิ่มทุนตามที่กำหนดไว้

1.4.2 ความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการปรับสิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิ

บริษัทจะทำการปรับราคาการใช้สิทธิและอัตราการใช้สิทธิตลอดอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิตามที่ระบุไว้ในเงื่อนไขการปรับสิทธิ(ส่วนที่ 3 หัวข้อเงื่อนไขการปรับสิทธิใบสำคัญแสดงสิทธิ หน้า 7) แต่เนื่องจากวิธีการปรับสิทธิดังกล่าว คำนึงถึงราคาการใช้สิทธิ และอัตราการใช้สิทธิ ณ วันรับสิทธิเท่านั้น โดยมีได้คำนึงถึงมูลค่าตามเวลา (Time Value) ของใบสำคัญแสดงสิทธิแต่อย่างใด ซึ่งมูลค่าตามเวลาของใบสำคัญแสดงสิทธิจะลดลงเมื่อเวลาการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิเหลือน้อยลง และหากบริษัทมีการเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิหรือหลักทรัพย์แปลงสภาพที่ออกใหม่ในอนาคต อาจทำให้ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะเสนอขายในครั้งนี้ภายหลังการปรับสิทธิแล้วมีสิทธิและผลประโยชน์ด้อยไปกว่าเดิม

1.4.3 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบต่อสัดส่วนการถือหุ้น (Dilution Effect)

บริษัทมีการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญครั้งที่ 1 ของบริษัทแก่ผู้ถือหุ้นเดิมจำนวนไม่เกิน 59,954,260 หน่วย ในกรณีที่มีการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิทั้งจำนวนจะทำให้เกิดผลกระทบ

1. ด้านการลดลงของสัดส่วนผู้ถือหุ้น สัดส่วนผู้ถือหุ้นลดลงไม่เกินร้อยละ 20.00 (หากมีการใช้สิทธิซื้อหุ้นครบถ้วนตามใบสำคัญแสดงสิทธิโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นเดิมทั้งจำนวน)
2. ด้านการลดลงของกำไรต่อหุ้น กำไรต่อหุ้นลดลงไม่เกินร้อยละ 20.00 (หากมีการใช้สิทธิซื้อหุ้นครบถ้วนตามใบสำคัญแสดงสิทธิโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นเดิมทั้งจำนวน)
3. ด้านราคาตลาดของหุ้น ผู้ถือหุ้นจะไม่ได้รับผลกระทบในด้านการลดลงของราคาตลาดหุ้นแต่อย่างใด (คำนวณจากราคาตลาด ณ วันที่ 24 มีนาคม 2551 ซึ่งเป็นวันก่อนวันประชุมคณะกรรมการบริษัท ราคาหุ้นละ 4.48 บาท)

ทั้งนี้ในกรณี ถ้าคำนวณรวมการออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญครั้งที่ 1 ของบริษัทแก่ผู้ถือหุ้นเดิมจำนวนไม่เกิน 59,954,260 หน่วย และรวมการออกใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญครั้งที่ 1 ของบริษัทให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท จำนวนไม่เกิน 10,000,000 หน่วยด้วย ในกรณีที่มีการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิทั้งจำนวนจะทำให้เกิดผลกระทบ

1. ด้านการลดลงของสัดส่วนผู้ถือหุ้น สัดส่วนผู้ถือหุ้นลดลงไม่เกินร้อยละ 22.58 (หากมีการใช้สิทธิซื้อหุ้นครบถ้วนตามใบสำคัญแสดงสิทธิโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นเดิมทั้งจำนวน)
2. ด้านการลดลงของกำไรต่อหุ้น กำไรต่อหุ้นลดลงไม่เกินร้อยละ 22.58 (หากมีการใช้สิทธิซื้อหุ้นครบถ้วนตามใบสำคัญแสดงสิทธิโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ถือหุ้นเดิมทั้งจำนวน)
3. ด้านราคาตลาดของหุ้น ราคาตลาดต่อหุ้นลดลงไม่เกินร้อยละ 1.84 (คำนวณจากราคาตลาด ณ วันที่ 24 มีนาคม 2551 ซึ่งเป็นวันก่อนวันประชุมคณะกรรมการบริษัท ราคาหุ้นละ 4.48 บาท)